

“Es pretén produir aigua normativament potable”

“L’objectiu final és executar una instal·lació a escala real, en aquest cas a Llançà, perquè en la següent sequera puguem ser més autosuficients”

Lluís Sala a la Seu del Consorci d'Aigües Costa Brava Girona QUIM PUIG.

En quin punt es troba ara l'Aiguaneix? Acabant la fase experimental, menys la que havíem previst en aquesta primera etapa, que pretén aconseguir produir una aigua normativament potable a partir d'aigua residual depurada. L'objectiu és que la qualitat de l'aigua no pugui plantejar cap dubte en l'àmbit sanitari, perquè estem parlant de garantir l'abastament a les poblacions quan no hi ha altra aigua. En aquesta fase de demostració, fem un plantejament maximalista des del punt de vista tecnològic i de qualitat de l'aigua. Una altra cosa és el tema de si s'ha de fer escala gran, quin cost tindrà, etc.; tot això està per veure encara, però per això s'assagen diverses condicions experimentals. Altres condicions experimentals quines són? Per exemple, tenim dos passos d'osmosi, per eliminar aquells compostos de pes molecular més baix. Així doncs, estem assajant fer el tractament només amb un pas d'osmosi, o també amb

diferents percentatges de bypass d'aquest tractament, per veure quina quantitat de contaminants ens eliminen els processos que venen al darrere, com són l'oxidació avançada o la filtració en carbó actiu. Tot això és molt tècnic, però no podíem provar només una cosa, no? Assajant totes aquestes variants podrem veure quina és la combinació dels tractaments més adient i amb quina intensitat els hem d'aplicar, abans de passar a escala real. Quant de temps es pot trigar ara fins a saber si coses definitives? En aquests moments ja tenim bona part dels resultats que buscàvem i estem en plena fase d'escriure informes i de redactar conclusions. En el seu contracte, la direcció científica, que l'exerceixen investigadors de l'ICRA, ens ha de lliurar una sèrie de materials que seran els que resumiran tot el coneixement generat. Hi ha d'haver un informe per a cadascuna de les condicions experimentals, que són sis, i ara estan a punt d'entregar-nos el cinquè; hi ha d'haver també un informe final de resum i, després, hi ha tota una sèrie de protocols d'operació que ens serviran per generar una necessària confiança en el que estem fent, en el sentit que podrem garantir que assolim la qualitat desitjada de manera contínua, no pas esporàdica, i que qualsevol problema de tractament podrà ser detectat i esmenat. Ens situem a l'any 2024. Començàvem a fabricar la planta pilot en el mateix moment que teníem aquella situació tan crítica de l'embassament de Darnius-Boadella, i, per tant, necessitàvem trobar solucions per si continuava sense ploure. L'ACA, en el seu programa de mesures 2022-2027, tenia una actuació que era el tractament de regeneració de l'EDAR de Llançà per a la recàrrega de l'aqüífer de la riera local, i una quantitat de diners assignada. Vam dir, si continua la sequera, potser una de les coses que hem de fer és recarregar aquests aqüífers i, per tant, podem replicar a més gran escala la mateixa planta pilot per tenir la garantia d'obtenir una aigua de qualitat semblant a la de la pluja. Teníem clar que era cavall guanyador perquè estàvem convençuts que amb tota aquella col·lecció de tractaments l'aigua havia de sortir bé, teníem tots els elements per assolir-ho. Per tant, vam encarregar la redacció d'un projecte que repliqués la instal·lació de 6 m³/h de la planta pilot, però augmentant-ne la capacitat a dues línies de 25 m³/h, per tant 50 m³/h en total, un repte que vam creure que era assumible i amb el qual ens vam atrevir. També vam contractar la redacció d'un segon projecte, el de la canonada i instal·lacions de recàrrega de l'aqüífer. Amb la sortida de la situació d'emergència vam fer una pausa en la redacció d'aquests projectes, sobretot per poder incorporar al disseny els resultats de l'experimentació amb la planta pilot. Els dos projectes es reprendran aviat i estaran acabats durant el primer semestre del 2026.

Mentrestant, hem tramitat l'establiment d'un conveni de finançament amb l'ACA, que ens permetrà recuperar el cost de la seva redacció. L'objectiu final és aconseguir executar una instal·lació a escala real, en aquest cas a Llançà, perquè en la següent sequera puguem ser més autosuficients. Què diria a les reticències de la població a utilitzar aigua que es purifica o que es regenera? Tota aquesta documentació que estem generant entorn del projecte Aiguaneix hauria de servir perquè la gent pogués entendre què estem fent, per què ho fem i treure les seves pròpies conclusions. El més important de l'aigua no és el seu origen, sinó la seva qualitat objectiva i, en aquest cas, hi ha una col·lecció de tractaments amb una potència suficient per eliminar tota la contaminació i poder recuperar la molècula de H₂O, que és el que necessitem. Cal explicar que el disseny dels tractaments està fet per tenir un efecte multibarrera sobre els contaminants, i que estan sobredimensionats per tal de donar la seguretat sanitària que es requereix. Òbviament, l'opinió pública pot arribar a ser molt important, però l'opinió principal és la de Salut; ens agradaria que Salut pogués fer una valoració dels resultats del projecte i ens digués què li sembla i si hi ha alguna cosa a millorar, per així poder avançar d'una manera consensuada. El cicle de l'aigua tampoc és com ens l'imaginem en general no? Si ho pensem bé, la reutilització d'aigua per a ús potable ja es produeix de manera quotidiana i és acceptada per tothom. En tots els rius, especialment si són una mica llargs, i si passen per zones poblades, el cicle de captar aigua, potabilitzar-la, utilitzar-la, depurar-la i abocar-la de nou al medi, fa que les captacions d'aigües avall continguin una porció més o menys gran d'una aigua residual que ha estat depurada a nivell bàsic, no pas a nivell avançat com fem en el projecte Aiguaneix. Per tant, aquesta aigua depurada compleix amb la qualitat d'una normativa pensada per ser abocada en el medi, però que no està pensada perquè després se'n faci aigua potable. Aquí, fins ara, hi ha hagut una mica de descoordinació, si es pot dir així, de normatives, però les noves que s'estan promulgant des de la Unió Europea ja van en línia de resoldre aquests encaixos. Què passa, doncs? Que amb instal·lacions d'abastament bàsicament pensades per potabilitzar una aigua de molt bona qualitat, de vegades trobes que has de tractar una aigua amb unes qualitats que poden canviar bastant, ja que en realitat la matèria primera és una barreja d'aigua natural i d'aigua provinent del cicle urbà (aigua residual depurada d'origen domèstic i/o industrial), i que està afectada per situacions sobre les quals tenim poc control, com per exemple la capacitat de dilució del riu, que dependrà del règim de pluges. Aquesta variabilitat en la qualitat de les captacions introdueix incertesa en la fiabilitat dels tractaments convencionals. En canvi, en el projecte Aiguaneix volem evitar aquesta variabilitat posant-hi coneixement, enginyeria i capacitat de tractament, per aconseguir que el resultat sigui sempre el mateix: una aigua d'una qualitat estable, molt similar a la de la pluja, per tal que pugui ser utilitzada amb seguretat per a la recàrrega dels aqüífers. Si ens quedéssim curts en el tractament, en comptes de resoldre un problema en podríem crear un de nou, de salut pública, i és per això que l'objectiu de maximitzar la qualitat és fonamental en el nostre enfocament. Per nosaltres l'aigua potable és un producte alimentari i l'assoliment d'una qualitat irreprotxable és un aspecte fonamental en la nostra estratègia.

Publicat a:

-Setmanari Girona 19-12-2025, Pàgina 3

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/12-infraestructures/2605739-es-preten-produir-aigua-normativament-potable.html>